

Cílem této práce byl rozbor a srovnání tří českých překladů Maupassantova románu *Bel-Ami*, a to překladu Jindřicha Hořejšího (1919, 1933), překladu Břetislava Štorma (1956, 1958, 1959, 1967, 1968, 1972) a překladu D. Melanové (1999, 2004).

V úvodu práce uvádíme stručný přehled autorova života a díla, dále zmiňujeme recepci autora a jeho díla českou kulturou, následně provádíme základní tematický a jazykový rozbor originálu, který je nezbytný pro kritické posouzení a zhodnocení jednotlivých překladatelských řešení.

Druhá, stěžejní část je věnována vlastnímu rozboru překladů. Zabývá se jednotlivými aspekty překladů a porovnává zvolené přístupy a strategie. V závěru každé kapitoly uvádíme shrnutí dílčích poznatků a závěrů, z nichž logicky vyplynul celkový přístup všech překladatelů.

Analýzu otevírá rozbor syntaktických struktur, neboť styl originálu je velice koncizní, což v překladu do češtiny představuje potíže. Následuje rozbor Maupassantovy poetiky, s přihlédnutím především k jasnosti a přesnosti autorových obrazů. Další kapitola rozebírá dialogy, které také tvoří velice důležitou součást díla. Závěr je pak věnován způsobu, jakým překladatelé nakládali s reáliemi.

Překlad J. Hořejšího již z dnešního pohledu není přijatelný. Je samozřejmě archaický, navíc Hořejší do značné míry respektoval formální jazykovou podobu originálu. Čtenář je tak neustále upozorňován, že čtený text je překladem, což dnešní norma nepřipouští. Jeho převod je však velice věrný a přesný, především pokud jde o poetiku originálu, dá se říci dosud nepřekonaný.

Štorm se odklání od formální podoby originálu a více respektuje potřeby cílového jazyka. Zároveň však někdy ve snaze vytvořit přirozený text respektující autorův styl vytváří významově ne zcela přesná řešení, což je jedním z problémů jeho převodu. Závažnějším problémem je však u Štorma přístup k poetice originálu. Štorm Maupassantovu poetiku jaksi „neutralizoval“, což bylo ovšem v duchu tehdejší politické a kulturní situace. Hrozí však, že taková strategie pozmění vyznění celého díla či že z textu částečně vymaže osobnost samotného autora.